

PARAULA I VIDA

«Ocupa't d'ell». La compassió, exercici sinodal de guarició

Dissabte que ve, memòria de la Mare de Déu de Lourdes, celebrarem la XXXI Jornada Mundial del Malalt, amb el lema: «**Ocupa't d'ell. La compassió, exercici sinodal de guarició**». El Papa vol que no ens oblidem

que la malaltia forma part de la nostra experiència humana, però, si es viu en l'aïllament i en l'abandonament, sense la cura i la compassió, pot arribar a ser inhumana. Quan caminem junts, és normal que algú es trobi malament, que s'hagi d'aturar a causa del cansament o per algun contratemps. És aquí, en aquests moments, quan podem veure com estem caminant: si realment *caminem junts*, o si anem pel mateix camí, però cadascú ho fa pel seu compte, vetllant pels seus interessos i deixant que els altres «s'ho arreglin». Per això, aquesta Jornada Mundial del Malalt, en ple camí sinodal, convida a reflexionar sobre l'experiència de la fragilitat i de la malaltia per aprendre a caminar junts segons l'estil de Déu, que és de proximitat, compassió i tendresa. Mai de descartar.

El nivell de les desigualtats i la prevalença dels interessos d'uns quants ja afecten tots els entorns humans, fins al punt que resulta difícil considerar qualsevol experiència com a «natural». Tot patiment té lloc en una «cultura» i enmig de les seves contradiccions. És important reconèixer la condició de solitud, d'abandonament, i deixar-se guiar pel moviment interior de la compassió. Així ens ho revela la lluminosa paràbola del Bon Samarità (Lc 10, 25-37).

El Papa ens adverteix que «mai no estem preparats per a la malaltia. I, sovint, ni tan sols per admetre l'avenç de la vellesa. Tenim por de la vulnerabilitat i de la fragili-

tat. Pot passar, aleshores, que els altres ens abandonin, o que ens sembli que hem d'abandonar-los, per no ser una càrrega. Així comença la solitud, i ens costa romandre en pau amb Déu, quan s'arruïna la nostra relació amb els altres i amb nosaltres mateixos». El bon samarità que tingué cura del malferit és el model. Els malalts són una crida que interromp la indiferència i frena el pas dels que avancen com si no tinguessin germans.

La covid-19 va posar a dura prova la gran xarxa de capacitats i de solidaritat, i va mostrar els límits estructurals dels actuals sistemes de benestar. Cal que la gratitud pels metges, investigadors i sanitaris vagi acompanyada d'una recerca activa d'estratègies i de recursos, perquè totes les persones tinguin garantit l'accés a l'assistència i el dret fonamental a la salut. «*Ocupa't d'ell*» (Lc 10,35) és la recomanació del samarità a l'hostaler. Jesús ens ho repeteix també a cadascun de nosaltres, i al final ens exhorta: «*Ves, i tu fes igual!*»

El proper 11 de febrer de 2023, mirem també al Santuari de Lourdes com una «*profecia*», una lliçó que Maria encomana a l'Església en el cor de la modernitat. No val només el qui funciona, ni compten només els qui produeixen. Els malalts són al centre del Poble de Déu, que avança amb ells com a profecia d'una humanitat en la qual tothom és valuós i ningú no ha de ser descartat. La Jornada Mundial del Malalt convida a la pregària i a la proximitat amb els qui pateixen. Però també té com a objectiu sensibilitzar el poble de Déu, les institucions sanitàries i la societat civil sobre una nova forma d'avançar junts.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Els Pastorets a La Seu d'Urgell

Els Pastorets, l'obra teatral creada per Josep M. Folch i Torres el 1916 en base a una representació teatral catalana popular, fou reviscuda el diumenge 15 de gener a la sala d'actes del Col·legi de La Salle de La Seu d'Urgell, amb una notable acollida d'espectadors. Aquest esdeveniment, de caràcter eminentment familiar, fou organitzat per la Parròquia de Sant Ot, amb el Vicari parroquial Mn. Jordi Miquel al capdavant, amb el suport del Consell Parroquial, de pares dels joves participants i de mestres de l'escola de La Salle, que va cedir els locals al llarg dels mesos d'octubre, novembre, desembre i gener per fer els assajos. Una trentena de nens i joves d'entre 8 i 16 anys, infants i joves de catequesi, van aconseguir atrapar l'atenció dels espectadors al llarg dels diferents quadres, que comptaren amb l'acompanyament musical en directe d'un petit grup de cambra, format per alumnes i pares i amics, que van interpretar peces clau en l'obra.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sabem on porta l'autopista per on anem

No és gens estrany que algun cop ens haguem perdut conduint el cotxe en haver agafat una carretera per l'altra. Les equivocacions de camí potser han estat les experiències de fracàs més habituals i abundants en la nostra vida. Enfilan un camí pensant que és aquell i que anem bé i després adonar-nos que per aquell camí no arribarem al lloc on hem d'anar.

Des de petit m'ha agradat, anant en cotxe, de resseguir en els mapes de carretera les rutes per on em portaven els pares. Mentre ells conduïen jo prenia consciència d'on estàvem en el mapa i

per on passàvem. I això no vol dir que no ens perdéssim mai.

Avui me n'adono de la importància que té conèixer on va la carretera per la qual circulem. Des de la determinació d'anar a un lloc fins a l'arribada hi ha un autèntic procés de construir la ruta per on anar. Certament que els navegadors ens han facilitat les indicacions per fer el camí, i si no s'equivoquen permeten que qualsevol, sense nocions de geografia ni d'orientació, pugui arribar a la destinació prevista. Però per moltes màquines intel·ligents que fem servir no ens estalvien de tenir clar on volem anar.

El primer pas que donem en començar el camí ja reclama orientar-se cap on hem d'arribar.

En el camí de la vida és imprescindible conèixer la nostra destinació. Que no podem confondre amb conèixer el nostre destí.

Seguint el Mestre, el Senyor Jesús, contemplem en Ell la nostra meta. En Ell ha quedat establerta la ruta per resseguir però sobretot ens ha deixat marcat on arribarem. En agafar l'autopista de la fe cristiana anem trobant sovint la multitud de cartells indicadors que ens apropen a la destinació. Els cristians no

estem anant per una pista de muntanya on els únics indicadors són una ratlla blanca i una altra de vermella juntes.

Cada quilòmetre que avancem està traspasat del desig i l'anhel de trobar-nos al final amb el Senyor de la Vida, i saber que ens espera. Ha quedat dit i així ens ho creiem que som pelegrins cap a la casa del Pare. Però hi anem per autopista. Només cal que vigilem per no adormir-nos conduint.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

«Ocúpate de él». La compasión, ejercicio sinodal de curación

El próximo sábado, memoria de la Nuestra Señora de Lourdes, celebraremos la XXXI Jornada Mundial del Enfermo, con el lema: «**Ocúpate de él. La compasión, ejercicio sinodal de curación**». El Papa quiere que no nos olvidemos de que la enfermedad forma parte de nuestra experiencia humana, pero si se vive en el aislamiento y el abandono, sin el cuidado y la compasión, puede llegar a ser inhumana. Cuando caminamos juntos, es normal que alguien se encuentre mal, que deba detenerse a causa del cansancio o por algún percance. Es aquí, en estos momentos, cuando podemos ver cómo estamos caminando: si realmente caminamos juntos, o si vamos por el mismo camino, pero cada uno lo hace por su cuenta, velando por sus intereses y dejando que los demás «se las arreglen». Por eso, esta Jornada Mundial del Enfermo, en pleno camino sinodal, invita a reflexionar sobre la experiencia de la fragilidad y de la enfermedad para aprender a andar juntos según el estilo de Dios, que es de proximidad, compasión y ternura. Nunca de descarte.

El nivel de las desigualdades y la prevalencia de los intereses de unos pocos ya afectan a todos los entornos humanos, hasta el punto de que resulta difícil considerar cualquier experiencia como «natural». Todo sufrimiento ocurre en una «cultura» y en medio de sus contradicciones. Es importante reconocer la condición de soledad, de abandono, y dejarse guiar por la compasión. Así nos lo revela la luminosa parábola del Buen Samaritano (Lc 10,25-37).

El Papa nos advierte que «nunca estamos preparados para la enfermedad. Y, a menudo, ni siquiera para admitir el avance de la vejez. Tenemos miedo a la vulnerabilidad y la fragilidad. Puede ocurrir, entonces, que los demás nos abandonen, o que nos parezca que debemos abandonarlos, para no ser una carga. Así comienza la soledad, y nos cuesta permanecer en paz con Dios, cuando se arruina nuestra relación con los demás y con nosotros mismos». El buen samaritano que cuidó al malherido es el modelo. Los enfermos son una llamada que interrumpe la indiferencia y frena el paso de quienes avanzan como si no tuvieran hermanos.

La covid-19 puso a dura prueba la gran red de capacidades y solidaridad, mostrando los límites estructurales de los actuales sistemas de bienestar. Es necesario que la gratitud por los médicos, investigadores y sanitarios vaya acompañada de una búsqueda activa de estrategias y de recursos, para que todas las personas tengan garantizado el acceso a la asistencia y el derecho fundamental a la salud. «Ocúpate de él» (Lc 10,35) es la recomendación del samaritano al posadero. Jesús nos lo repite también a cada uno de nosotros, y al final nos exhorta: «Ve, y haz tú lo mismo.»

El próximo 11 de febrero de 2023, miremos también al Santuario de Lourdes como una «profecía», una lección que María encomienda a la Iglesia en el corazón de la modernidad. No vale sólo el que funciona, ni cuentan sólo los que producen. Los enfermos están en el centro del Pueblo de Dios, que avanza con ellos como profecía de una humanidad en la que todo el mundo es valioso y nadie debe ser descartado. La Jornada Mundial del Enfermo invita a la oración y a la proximidad con quienes sufren. Pero también tiene como objetivo sensibilizar al pueblo de Dios, las instituciones sanitarias y la sociedad civil sobre una nueva forma de avanzar juntos.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Festa de la Mare Janer a Sant Ermengol

El Col·legi Sant Ermengol d'Andorra va celebrar, el dimarts 17 de gener, la festa de la Mare Janer amb diverses activitats com tallers manuals, jocs cooperatius, tallers de reflexió i cinema. Els infants i joves de l'es-

cola van participar en aquestes activitats, preparades pels mestres i professors de l'escola, i es van aturar les classes. L'activitat central va ser la celebració de pregàries que Mn. Antoni Elvira, Vicari de Pastoral, i Mn. Pepe Chisvert,

► **Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.** Les parròquies de la diòcesi han preparat per aquests dies diferents activitats de pregària amb motiu de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Amb el títol «Apreneu a fer el bé, busqueu la justícia», que ens remet al verset del llibre del profeta Isaïes (Is 1,17), se celebra del 18 al 25 de gener, aquesta Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, impulsada per la Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses a Catalunya, i a Urgell concretada per la Delegació Diocesana d'Ecumenisme. En el lema d'enguany, Isaïes

exhorta el poble de Déu del seu temps a aprendre a fer tots junts el bé, a buscar tots junts la justícia, a socórrer tots junts els oprimits, a fer el bé a l'orfe i a prendre la defensa de les viudes tots junts. Un desafiament que també ens concerneix a la societat actual i als cristians: avui la separació i l'opressió són evidents quan un sol grup o una sola classe social es vol atribuir privilegis enfront dels altres.

► **Jornada de la Santa Infància.** El diumenge 15 de gener es va celebrar a la diòcesi d'Urgell la Jornada de la Santa infància o Infància

Delegat d'Ensenyament, van anar presidint pels diferents grups d'alumnes d'infantil, primària i secundària de l'escola, en les que els petits i joves van fer un agraïment per la tasca de la Mare Janer, acompanyats dels docents i els membres de l'equip directiu, entre ells la Directora del Col·legi, Sra. Maria Josep Pascual.

La Beata Anna Maria Janer fundà l'Institut de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, el 29 de juny de 1859, una congregació dedicada a l'educació cristiana de nens i joves i a l'assistència de malalts i ancians. Va fundar personalment diversos col·legis, i durant la seva vida van tenir lloc vint-i-tres fundacions.

Al Principat d'Andorra és present al Col·legi Mare Janer de Santa Coloma, a l'Escola Sagrada Família d'Escaldes, i al Col·legi Sant Ermengol d'Andorra la Vella.

Missionera, que està dirigida principalment als infants, agents i destinataris de la missió de l'Església. Aquesta jornada, un nou estil de missió, també està dirigida a adults, que amb la seva oració i donatius, poden unir-se al treball que els missioners realitzen amb els infants del món. Amb les aportacions recollides per Infància Missionera, se sosté el treball que es realitza amb els infants en els 1.117 territoris de missió que té l'Església. Amb aquests diners se secunden més de 2.500 projectes d'educació, salut, protecció de la vida i evangelització. A l'any s'ajuda a més de 4 milions d'infants.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La paraula de Jesús és un ensenyament que toca i plasma la vida, la canvia, l'allibera de les opacitats del mal, satisfà i infon una alegria que no passa: és la part bona. Per això Maria li dona el primer lloc: es deté i escolta. La resta vindrà després» (17 de juliol).

@Pontifex_es: «És necessari tornar a l'essència del cristianisme: a l'amor de Déu, motor de la nostra alegria, que ens fa sortir i recórrer els camins del món; i a l'acollida del proïsme, que és el nostre testimoni més senzill i bell» (19 de juliol).

@Pontifex_es: «Nosaltres, avis i majors, tenim una gran responsabilitat: ensenyar a les persones a veure els altres amb la mateixa mirada comprensiva i tendra que dirigim als nostres nets. Avui podem ser mestres d'una manera de viure pacífica i atenta amb els més febles» (22 de juliol).

@Pontifex_es: «La reconciliació no és una obra nostra, és un do que brolla del Crucificat, és pau que ve del Cor de Jesús, és una gràcia que cal demanar» (26 de juliol).

Assemblea Sinodal conclusiva a la diòcesi d'Urgell

El matí del dissabte 14 de gener, a la sala d'actes del Seminari diocesà d'Urgell, va tenir lloc l'Assemblea diocesana conclusiva a Urgell de la fase continental del Sínode. Fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i pel Vicari episcopal i responsable del Sínode a Urgell, Mn. Antoni Elvira

L'Assemblea Sinodal conclusiva i oberta tenia l'objectiu de recollir les aportacions arribades dels grups diocesans, i les dels membres del Consell de Pastoral diocesà i del Consell Presbiteral, així com de diversos grups parroquials. Hi van participar una nodrida representació dels membres dels Consells així com diversos grups parroquials i diocesans.

Després d'haver viscut l'etapa diocesana del Sínode 2021-2024 «Per una Església sinodal. Comunió, Participació, Missió», des de la Secretaria del Sínode es va convidar les diòcesis a participar també en l'etapa continental que s'està duent a terme. Per això es va enviar el Document de l'Etapa Continental (DEC) «Eixampla la teva tenda» (Is 54,2) i una guia-resum als mossens i als grups participants en l'etapa diocesana per fer-ne una lectura atenta i orant del DEC. En el número 106 del DEC es troben les 3 preguntes que van guiar la trobada del dia 14 al Seminari i la participació i reflexió dels participants a l'encontre:

1. Quines intuïcions ressonen de manera més intensa amb les experiències i les realitats concretes de l'Església del vostre continent? Quines experiències us semblen noves o il·luminadores?
2. Quines tensions o divergències substancials sorgeixen com a particularment importants des de

la perspectiva del vostre continent? Quines són les qüestions o els interrogants que s'haurien d'afrontar i prendre en consideració en les properes fases del procés?

3. Quines són les prioritats, els temes recurrents i les crides a l'acció que es poden compartir amb les altres Esglésies locals del món i discutides durant la Primera Sessió de l'Assemblea sinodal de l'octubre de 2023?

En aquesta Assemblea Sinodal es van posar en comú les diverses aportacions recollides a la Diòcesi i es va treballar en un clima d'escolta i responsabilitat les aportacions a les 3 preguntes proposades, per elaborar el document final que serà lliurat a la Secretaria del Sínode de la Conferència Episcopal Espanyola abans del 21 de gener. I el dia 28 de gener tindrà lloc l'Assemblea estatal del Sínode a la qual participaran Mn. Antoni Elvira, responsable diocesà, i l'Arquebisbe Joan-Enric, en tant que membre de la Comissió Permanent de la CEE.

Acabada l'Assemblea, els participants van fer-se presents a la S.E. Catedral per participar en l'Eucaristia en sufragi de l'ànima del Papa Benet XVI.

Jornades dels delegats episcopals de Càritas a Madrid

Es dies 9 i 10 de gener van tenir lloc a Madrid les Jornades dels delegats de Càritas, convocades per Càritas Espanyola (les primeres presencials des de 2018), i amb el títol de «L'espiritualitat clau en l'acompanyament als nostres participants», amb una assistència de gairebé 50 persones entre delegats i membres dels Serveis Generals. De les Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya van participar cinc delegats, entre ells el Delegat Episcopal de Càritas d'Urgell, Mn. Jaume Mayoral. La sessió inaugural va anar a càrrec del President de la Conferència, Sr. Manuel Bretón, del Bisbe delegat per Càritas de la CEE, Mons. Jesús Fernández, i pel Delegat de Càritas Espanyola, Mn. Vicente Martín.

Com un acord final dels assistents es va proposar continuar fent una reunió presencial cada dos anys i almenys dues reunions cada any en format digital, per poder fer un millor treball per part dels delegats, que redundi en la tasca de Càritas.

Trobada de formadors per a Seminaris

La Subcomissió de Seminaris de la Conferència Episcopal Espanyola va organitzar una trobada de formació per a nous formadors dels Seminaris d'Espanya, els dies 3 al 5 de gener del 2023 a Madrid. Va presidir la trobada Mons. Jesús Vidal, Bisbe auxiliar de Madrid i Administrador apostòlic d'Alcalà, i President de la Subcomissió de Seminaris de la CEE amb la col·laboració del Director del Secretariat, Rv. Sergio Requena. Van participar-hi prop de 30 sacerdots (rectors, formadors i directors espirituals del Seminari Major i del Menor). L'ambient va ser molt bo i van acollir amb molta gratitud les ponències i els diàlegs posteriors de la trobada.

El lema per a aquesta trobada va ser «Formar-se per a formar. Començar al Seminari», i es van debatre amb diàleg diverses ponències sobre: fins específics del Seminari Menor; la biblioteca d'un formador; les qualitats d'un formador segons el nou Pla de formació; objectius i mitjans de la formació pastoral; acompanyar en el procés de discerniment vocacional; i objectius i mitjans de la formació humana al Seminari.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 1,1-19 / Sl 103 / Mc 6,53-56]. Sant Pau Miki, prev. a Nagasaki (Japó, 1597).

7. ■ Dimarts [Gn 1,20-2,4a / Sl 8 / Mc 7,1-13]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.

8. ■ Dimecres [Gn 2,4b-9.15-17 / Sl 103 / Mc 7,14-23]. Sant Jeroni Emi-

liani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev. fund. somascos; santa Josefina Bakhita, vg.; santa Elisenda, vg.

9. ■ Dijous [Gn 2,18-25 / Sl 127 / Mc 7,24-30]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.

10. □ Divendres [Gn 3,1-8 / Sl 31 / Mc 7,31-37]. Santa Escolàstica (s. V-

VI), verge, germana de sant Benet; santa Sotera, verge i màrtir; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dissabte [Gn 3,9-24 / Sl 89 / Mc 8,1-10]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la Cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.

12. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 15,15-21 / Sl 118 / 1C 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o bé, més breu: 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Sant Feliu de Llobregat: ■ Santa Eulàlia, vg. i mr.; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beata Humbelina, viuda.

Diumenge V de durant l'any (A)

COMENTARI

«Vosaltres sou la sal de la terra, vosaltres sou la llum del món»

El missatge de l'evangeli s'expressa en dues comparacions: els deixebles han de *ser llum del món i sal de la terra*. Ser sal perquè el nostre món sigui plaent a Déu. La sal fa que els aliments tinguin gust i preserva de la corrupció: així la vida dels deixebles ha de fer que el nostre món sigui com una ofrena pura i agradable a Déu. I el mateix Jesús indica que ser llum vol dir *que els homes en veure el bé que heu obrat glorifiquin el Pare del cel*. La vida, el bé que faran els deixebles il·luminarà els homes i dones del nostre temps, perquè encertin el camí de la felicitat. I com els deixebles poden ser llum i sal? La primera lectura diu clarament: *Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor*. Som llum, doncs, quan tractem els altres com a veritables germans, especialment els més pobres. Aquest amor s'ha de manifestar per una banda parlant bé, manifestant estima pels nostres germans i per l'altra satisfent les seves necessitats materials. Ho ha dit en començar: *Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds; si algú no té roba, vesteix-lo*. Són paraules que podríem trobar perfectament a l'evangeli perquè és el mateix missatge que ens va donar Jesús. I encara afegeix una cosa important Isaïes: *No els defugis que són germans teus*. És la tendència que tenim d'apartar-nos, fugir d'aquells germans nostres que puguin representar un problema per a la nostra vida. Ser llum, ens dirà sant Pau, no és ser molt *savi o eloqüent*, perquè la veritable saviesa, la veritable llum per al cristià és *Jesucrist i encara clavats a la creu*. Per això ell no buscava *imposar-se per la seva saviesa sinó pel poder convincent de l'Esperit*. Perquè *la nostra fe es fonamenta no en la saviesa humana sinó en el poder de Déu*. I això ens ho farà entendre només l'Esperit. No ens equivoquem: el Crist crucificat és la veritable llum que ens porta a la felicitat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens." Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

▶ Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, / i deixarà un record inescrutable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavats a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

«Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Esto dice el Señor:

«Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien ves desnudo y no te desentendas de los tuyos.

Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor.

Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: "Aquí estoy".

Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía».

▶ Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente. Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celemín, sino para ponerla en el candelero y que alumbre a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»